

lyezkedő sarlólaposok. A felmérés során a domborzatmodelleken egyenletes távolságokban elhelyezett keresztszelvények és sávszelvények magassági adatai segítettek a különböző magasságban húzódó fluvialis felszínek azonosításában és lejtésvizonyainak meghatározásában.

Vizsgálataim során két ártéri szint és 4 teraszszint volt beazonosítható, melyek konvergens tulajdonságokkal bírnak. Korábbi vizsgálataim alapján – melynek eredményeit a 36. OTDK-n mutattam be – a Duna Baja és Újvidék közötti szakaszán mintegy 8-10 ezer és 15-18 ezer éve történt a területen bevágódás. Jelen kutatásban a lumineszcens vizsgálatokat használtam a Duna romániai, szerbiai és magyarországi ártéri szintjeinek időbeli párhuzamosításához, valamint kísérletet tettem az adatok teljeskörű összevetésére. A meglévő adatok felhasználásával és szintetizálásával új következtetéseket szeretnénk levonni.

Hajma Noémi (PTE Kerényi Károly Szakkollégium)

Elhagyni a csónakot a tengerért – Attitűdök felmérése az eutanázia, azaz a jó halál, és az öngyilkosság, azaz a meghívott halál kapcsán

Célkitűzések: A cél egy magyar általános populációs minta eutanáziával és öngyilkossággal kapcsolatos attitűdjének vizsgálata volt, figyelembe véve a releváns prediktorok szerepét. A két attitűd közötti lehetséges összefüggés feltárása és értelmezése is cél volt, hogy jobban megértsük kapcsolatukat.

Módszerek: A végső minta 264 válaszadóból állt, többségükben nők (74,2%), az átlagéletkoruk 37,3 év (SD=16,1). Az attitűdöket két kérdőív segítségével mértük fel, az Eutanázia Attitűdök Skálával (Euthanasia Attitudes Scale - EAS) és az Öngyilkossággal Kapcsolatos Attitűdök (Attitudes Towards Suicide - ATTS) kérdőívvel. A releváns demográfiai adatokat potenciális előrejelzőként gyűjtöttük össze. Mindemellett egy szabad válaszos opciót is adtuk a résztvevőknek, hogy így még részletesebb belátást nyerhessünk az attitűdök terén.

Eredmények: Az eutanáziával kapcsolatos attitűdöket mérő kérdőív átlagpontszáma 150-ből 119 volt (SD=26), míg az öngyilkosság esetében 44 a 70-ből (SD=12). Szignifikáns pozitív korrelációt találtunk az EAS pontszámai és az ATTS három, az öngyilkosság elfogadását mérő faktor között ($p < 0,001$). Szignifikáns különbségeket mértünk továbbá a nem ($p = 0,009$ az eutanázia és $p = 0,046$ az öngyilkosság esetében), az életkor ($p = 0,006$ az eutanázia és $p < 0,001$ az öngyilkosság esetében), a vallás (mindkettő esetében $p < 0,001$), a vallás hatása tekintetében ($p < 0,001$ mindkettőnél) és a politikai hovatartozás ($p < 0,001$ mindkettőnél) tekintetében, melyek előrejelezték az

adott attitűdöt, prediktorokként szolgálva. A kvalitatív rész eredményei tovább erősítették a kvantitatív rész eredményeit, elsősorban az eutanázia elfogadására és támogatására összpontosítva.

Következtetések: a minta megengedő volt az eutanáziával szemben, megértő és elfogadó volt az öngyilkossággal, mint megoldással és joggal szemben, amit a kvantitatív és a kvalitatív elemzés is alátámasztott. A nem, az életkor, a vallás, a vallás életre gyakorolt hatása és a politikai hovatartozás mind összefügg az eutanáziával és az öngyilkossággal kapcsolatos attitűdökkel. Pontosabban az ateista, a vallási hovatartozás hiánya, vagy a valláson kívül más, ugyanolyan vagy fontosabb döntő tényező az adott személy életében, az, hogy nő, liberális és fiatalabb, az eutanáziával és az öngyilkossággal szembeni megengedő hozzáállás előrejelzője, azaz prediktora. Továbbá azok, akik megértőek és elfogadóak az öngyilkossággal szemben, nagyobb valószínűséggel fogadják el az eutanáziát is.

Hegedűs Lilla (Nemzeti Köszolgálati Egyetem Magyar Zoltán Szakkollégium)

Női reprezentáció a magyar törvényhozásban a rendszerváltás óta

A világháborúkat követően egyre nagyobb számban álltak a nők munkába, ami minden területet érintett. Ez a folyamat azonban napjainkig nem ért véget, vannak területek, ahol a női reprezentáció fontossága ellenére is inkább a férfi dominancia a jellemző. Ilyen terület a közigazgatás és a törvényhozás is.

Ezek a területek az elmúlt évtizedekben sem látszik javulás a nemek közötti egyenlőség terén, holott erre valójában nagy igény lenne. Az Európai Unió országaiban készített felmérések alapján a törvényhozó szerveknél Izlandon a legnagyobb a női részvétel aránya 47,6%-kal, míg a legalacsonyabb szám Magyarországon található 14,1%-kal. Az adatok alapján kitűnik, törvényhozói reprezentációt és a képviselőket tekintve Magyarországon nem beszélhetünk a nők és férfiak közötti egyenlő arányszámról.

A kutatás során adatelemzéssel és dokumentumelemzéssel próbálok kiemelni és rávilágítani Magyarország hiányosságaira, vizsgálva a nők pártok és politikai irányultság szerinti elhelyezkedését. A rendszerváltástól kezdve napjainkig tekintem át a női jelenlétet a törvényhozásban, ebbe beleértve a személyközi változásokat is, illetve végén a pártokon belüli változásokat is összegezem, hogy megtudjuk, mely magyarországi pártokat lehet a legbefogadóbbnak mondani.